

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények,
előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Karácsony.

Pár nap, s a téli ünnepek koronája: a karácsony beköszönt.

Az első karácsony az emberiség újjászületését hirdette.

Ujra is született a világ az első karácsony fenséges eszméje által.

E karácsonynak kifolyásai lettek: a szelidebb erkölcsök; az ember embertársában Isten képmását kezdte nagyobb mérvben felismerni; kialudt Moloch máglyája, mely ezer és ezer számra kívánta a gyermek áldozatokat; a nő emberi méltóságra emeltetett, nem többé rabszolgája férjének, hanem hitestársa, kivel jó és balsorsban osztozik, szóval a karácsonyt a megváltás munkája kiinduló pontjául kell tekintenünk.

Karácsony tehát a Megváltó születésének ünnepe, emléknapja!

Vajha megisméltödnék a megváltás munkája, mert ránk férne, ha megváltatnék az emberiség azon vergődés alul, melynek lidércnyomása alatt kesereg!

Tény, — ha valamikor, úgy ma bátran elmondhatjuk, hogy vergődés az élet, vergődnek az államok, a közösségek, vergődik a család, vergődik az egyes ember.

Az államok elől mennek a vergődés terén. Azt tartják: a cél szentesíti az eszközt. Célja mindegyiknek, hogy polgárainak adófizetési képességét fokozza. E miatt törvényeket alkot, melyek roszak, mert nem csak a szomszéd államok erejét bénítják, hanem önéleterük épségét is veszélyeztetik; állig állanak fegyverben, de formaszzerű háborút nem vivnek, ellenben törvényekkel, minők vám- s egyéb alkotásokkal törnek egymásra. Az egyik megbénul, a másik nem boldogul, tesznek-vesznek, hatnak, alkotnak, de azért életük nem egyéb vergődésnél.

A közösségek vergődése meg éppen szembeszökő. Tengődnek napról napra, de a mihelyt a társadalmi mozza-

natok valamit követelnek tőlök, mozogjon e kívánság gazdasági, avagy kulturális, vagy bármiféle téren, adóságra kénytelenek a legegyszerűbb, de elodázhatlan témát megoldani.

A családokat szinte a vergődés jellemzi, s sorsuk legszánalmasabb, takarni kell a rongyokat, palástolni a koplalást, inog a talaj lábuk alatt, szaporodnak a jólétből kivetkezett koldusok, kik aranyos bölcsőben kezdték e földi zarándok életet, s koldus tarisznyával végzik. Ez a képe ma az egyesnek is, az individiumnak. Éltek vergődés, gyászosabb a vergődésnél.

Hol a szabadító, ki megváltja mindezeket a sanyalódó vergődéstől?

A költő azt énekelte: „még jöni kell, még jöni fog egy jobb kor“ . . . Hogy ez a jobb kor, ez a szabadító mikép tartja bevonulását ebbe a csapások s nehéz viszonyok által félhalálra korbácsolt világba, vajjon a nép örömrivalgása közt-e, avagy óriás rázkódtatás mellett-e, ki tudná megmondani?

Reméljük és higgyünk egy jobb jövőben, s ez édes reménytől áthatva kívánunk olvasóinknak boldog karácsonyi ünnepeket!

Vegyések.

— Jegyzőválasztás Folyó hó 26-án d. u. 5 órakor jár le a pályázati kérvények benyújtásának határideje a folyó 27-én megajtendő jegyzőválasztásra. A legkisebb álsók betöltésénél is sokkal nagyobb mozgalom észlelhető a választást megelőzőleg, mint épen a jegyzők választása. S mi ennek az oka? Nagyon egyszerű a magyarázat. Mindszent község egész lakossága, valamint a képviselőtestület összessége örömmel vette azt a jegyzői jelölést, mely folyó hó 3-án történt, s melyen a választó képviselőtestület tagjainak nagyrésze jelen volt. Ez értekezleten, miként már említettük is, a közigazgatási jegyzői állásra egyhangulag Koncz Lajos ur, az adóügyi jegyzői állásra pedig Antal András földink, jelöltettek.

— Szilveszter-estély. A helybeli „Polgári Kör“, miként a múlt eszendőben, folyó

hó 31-én is rendez Szilveszter-estélyt. Az estély programját a rendezőbizottság már összeállította, melyből annyit jelezhetünk, hogy az estélyt egy 3 felvonásos vigjáték előadása nyitja meg. A diszesen kiállított meghívók e hét folyamán bocsájtatnak ki.

— Halálozás. Bozó B. János, községünk egyik legtekintélyesebb gazdálkodó polgára, községi virilis képviselő, folyó hó 14-én hosszas betegeskedés után elhunyt. A megboldogult temetése folyó hó 15-én ment végbe nagy részvét mellett, melyen egy a mindszentí takarékpénztár, melynek az elhunyt igazgatósági tagja volt, valamint a helybeli „Polgári Kör“ testületileg vett részt. Nyugodjék békén.

— Karácsonyi ünnepély a „Károly“ óvodában. Hevesy Julia óvónő a gyermekek közreműködésével folyó hó 24-én, szerdán d. u. 4 órakor karácsonyi ünnepélyt rendez az óvoda helyiségében, melyre egy az érdekelte szülőket, valamint a nagyközönséget ez uton hívja meg.

— Az iparhatósági megbizottak. A járási főszolgabírói hivatal, mint elsőfoku iparhatóság által folyó hó 15-én ejtetett meg az iparhatósági megbizottak választása, mely alkalommal az 1903. évi január hó 1-től 1903. évi december hó 31-ig terjedő időtartamra megválasztottak: Bárdos Flórián, Büchler Gábor, Bárany József, Weisz Ignác, Könnnyü János, Judik Mihály, Korom József, Braun Éberhard, Schwáb Bernát, Mihály János, Szimcsák Sándor, Bertók János, Vajda György, Löwi Bernát, Pap Pál Pál, Kovalik D. József, Kovács Imre, Dobos István, Mucsi Pál és Baksay Illés. Most pedig következik ezen egyének közül egy elnök megválasztása és a megbizottak működési körének megállapítása, melyre határidőül folyó hó 22-ik, azaz a holnapi nap délutáni 3 órája tüzetett ki határidőül. Megjegyezni kívánjuk e helyütt, hogy az iparhatósági megbizottak működésükben, lelkiismeretes kötelességteljesítés mellett, a helyi iparnak, — ha nem is nagy, — de kisebb mértékben előmozdítására lehetnek.

— Elhagyott gyermekek. Magas kor-mányunk egyes névtelen nagyjaink kezdeményezése és anyagi segítsége következtén hasznos törvényt és szabályrendeletet alkotott az elhagyott gyermekek elhelyezése ügyében. Minek az lett a következménye, hogy az elhagyottá nyilvánító hatóságokat (főszolgabírói és polgármesteri hivatal) úgy megrohanták az ezen segítségre legkevésbé rá nem szoruló szülők is, hogy jelzett hatóságok fele munkaidejét egyedül ezek vették igénybe. De hogy is ne, mikor pl. vagyontalan apa, anya, szerényebb keresetről panaszkodtak,

gyermekük után havi 14—16 koronácskát kaptak tartásdíj fejében, persze a gyermek a szülők gondos ápolása alatt hagyatott. Bezzeg lett nagy zürzavar, midőn a hatóságok által több oldalról tapasztaltatott, hogy a megfelelő tartásdíj mellett a szülők szinte éheztek gyermeküket s annak testi és szellemi fejlődése is szinte veszélyben forog. Magas kormányunk azzal bővíté ki e magas törvényt, hogy a gyermek vétessék el a tartásdíjért folyamodó szülőktől, s a gyermekmenhely által helyezessék el oly családnál, a ki nem csupán a gyermek után kapott tartásdíjból igyekszik megélni s egyébként is jobban szíven viseli a jövő nemzedék testi és szellemi fejlődését. Ebből azután következett, hogy akárhány szülő lemond gyermekének az ilyen módon történő elhelyezéséről, s kimondja kereken: „ő bizony nem adja gyermekét más gondozásába.“ Ezt azonban csak olyan szülő teszi, a ki képes gyermekét eltartani; ilyen eset pedig nem egy történt, mióta fentebbi utólagos rendelet életbe lépett.

— Időjárásunk. Az ország minden részéből jelentett szibériai hideg időjárás e hó 17-én d. u. 4 órakor oly hirtelen és váratlanul változott meg, hogy arra kilátásunk még a barometer jelzése szerint is alig lehetett. Már-már annyira beleéltük magunkat a 18—20 fokos hidegbe, hogy szinte sajnálkozással gondolnak arra vissza, de csak azok, kiknek jó meleg bundájuk és folyton zugó-bugó kályhájuk jövedelmük csekély hányadába kerül. Legtöbben azonban arra kérjük a teremtőt, hogy adjon telet, de ne hideget!

— Értekezlet. Tudvalévő, hogy a közigazgatás egyszerűsítését célzó törvények január hó 1-én lépnek életbe. Az egyöntetű

eljárás megbeszélése céljából Tary István főszolgabíró f. hó 13-ára értekezletre hívta össze a járási jegyzőket, bírókat, és közgyámokat. Az értekezleten főszolgabíró ur elnökölt. Ez alkalommal említjük meg, hogy az új törvény értelmében a hatóságok úgy az idézéseket, mint bármily más egyéb ügyiratokat nem a község útján, hanem direkt saját nevére czimezve, postán küldi meg a polgárságnak.

— Levél Amerikából. Farkas Dezső, volt községi tűzoltónk, ki már a tavasz óta Amerikában tartózkodik, a következő levelet intézte lapunk szerkesztőjéhez:

Igen tisztelt Szerkesztő Ur!

Nem mulaszthatom el, hogy ne értesítem, mily nagy vitát és veszedelmet okozott a „Mindszenti Lap“ 45. számában megjelent „Béka“ című tárcza.

Ugyanis egy szintén Magyarországból kivándorolt tótnál lakom, s lakótársam is magyarországi, de az meg német. Mindhárom betűről betűre el szoktuk olvasni a „Mindszenti Lap“-ot; nekem pláne nagy gyönyörűséget okoz szülőközségem hírlapját olvasni. Midőn tehát a „Béka“ című tárczát elolvastuk, megkezdődött a nemzeti-ségi vita.

Ugy a tót, mint a német ellenem volt, mint magyar ellen, — s bizony dolgot adott hogy lefüleljem őket. Különösen a német sógorra utaztam, már annál is inkább, mert a magyar ember úgy türi a németet, mint a lud a gégéjébe ment kukoriczát.

A vitának az az eredménye lett, hogy a német sógor még az éjj folyamán el akart szökni a lakásból, de a tót atyafi lefülelte és átadta a rendőrségnek, amennyiben hátralékban volt a lakás és étkezés árával. A rendőrség meg is büntette a német sógort 5 dollárra.

Mindezt pedig a „Béka“ című tárcza okozta. Most már elővigyázóbb vagyok, nem adom kezökbe a „Mindszenti Lap“-ot.

Érdemesnek tartom megemlíteni azt is, hogy itt Amerikában rendkívül gyűlölik a magyart, ugyanígy, hogy magyarul beszélni előttük szinte veszedelmes.

Midőn soraim zárom, ismételtén kérem, sziveskedjék a „Mindszenti Lap“-ot a jövőben is pontosan küldeni.

Kiváló tisztelője

FARKAS DEZSŐ.

A „Béka“ című tárczának Amerikában inkriminált része a következő volt:

„A szegedi nép el is nevezte őket e modulációkról német tót és magyar békának, s már messziről megismeri őket a hangjukról. A német mindig csak azt hajtogatja, hogy:

Komm, kumm, komm kumm (jer.) hitteget, csalogat, de hát már köztük is ismeretes a német barátság, mert a társa nem késik a válasszal, hogy:

Warrt, Warrt, Warrt . . . azaz várj majdha kedvem lesz.

A tót béka az már kíváncsi, hogy miért is hívja a német béka társát, tán' valami koncz van kilátásban s azért nem szünik meg egyre azt hangoztatni, hogy:

Cso-zse-je-to? . . . Cso-zse-je-to? . . . mi az, mi az, mert én kozmopolita vagyok, s mindenkivel tartok. Magyarral, némettel egyaránt barátkozom. De hát régi közmondás, hogy a tót, ha befogadod, kiver a házból, azért nem is kell a magyar békának a barátsága, ki is mutatja a foga (?) fehéret azonnal, mikor közibe vág a német sógornak, meg a tót zatyafinak avval a huszáros: Adta-teremtette, . . . adta-teremtette . . . vel. Mire azután a német is, meg a tót is

TARCZA.

KARÁCSONYI TÖRTÉNET.

Karácsony éjszakáján
Egyedül ül anyó,
Imádkozik s imája
Oly bus, oly megható!
„Ó te hatalmas Isten
A fellegek felett:
Ó hadd boldognak látnom
A gyermekeimet!

Ó, mennyi gonddal, bajjal
Neveltem őket én,
Mig asszony lett a lányból
S a fiuból legény.
Csak értük, nékik éltem
Dolgoztam hat helyett,
Mig emberré neveltem
A gyermekeimet.

S kimentek a világba
Mind, mind egymás után,
Erő, egészséges, szép
És jó volt mind a hány!
De bár ne mentek volna,
Maradtak volna itt,
Letörlni ki értük
Sir: anyjuk könnyeit!

Balsors üldözte őket,
A lét rájuk tiport.
Egyik fiam börtönben,
A másik téglát hord.

A harmadik bűnével
Külföldre szökött,
S nincs egy, ki nem bukott el,
Három lányom között.

Én mindig hittem Istent,
Hü, jó asszony valék,
Mégis ily irgalmatlan
Sujtott reám az ég.
Hét gyermekkel áldattam meg,
Ó hétszeres gyönyör!
Hétszeres fájdalommal
Most mind a hét gyötör.

Tíz év előtt mily szép volt
Karácsony ünnepe!
A szívem büszkeséggel
S reménységgel tele;
S ma itt gubbasztok árván,
Elhagyva egyedül.
Roskadt vállamra szégyen
S gyalázat nehezül.

Ez bár az én jutalmam
Szerelmes Jézusom,
Kihez minden bajomban
Buzgón fohászokodom?
Tisztes, küzdelmes éltem
Végső napjaiban!
Szívemben egy kipusztult
Világ fájdalma van.

Oh küldj vigaszt, te Isten,
Karácsony ünnepén,
Midőn a földre jöttél,
Hogy megváltsad szegényt.

Ó küldj vigaszt, tégy egyszer
Egy jó csodát velem,
Hisz, ez az én utolsó
Karácsony ünnepem.“

II.

S kopogás hallik az ajtaján.
Belép egy piczi szőke leány,
A vén asszonynak elébe tipeg,
Se szó, se beszéd, csak pityereg.
Az öreg asszony nevét se kérte
Csak nézte, nézte, egyre nézte,
A haja, a szeme, az arcvonása
Legifjabb lánya édes mása.

A legifjabb lány, a legkedvesebb,
Az anya szívéen is a legfájóbb seb.
Ó mint szerette, mint tartotta
S hogy elbukott, mint megsiratta.
Ez a piczi vendég az ő leánya!
Eljött a rut téli éjszakába,
Eljött hozzá karácsony estén . . .
„Ó édes, kedves kis szivecském!“

Csókolja, öleli szíve hevével,
„Mért hogy csak egyedül jöttél el?“
„Hát kivel jöjtek? — kérdé a lány —
A temetőben van a mamám.
A szomszédok küldtek ide magához,
A nagymamához, a nagymamához.
Pedig nem tudtam sohasem
Hogy nagymamám is van nekem.

Lányát az öreg soká siratja,
S mialatt könnyeit száritgatja

elbujik, mert hát a magyar virtus még a pocsolyák birodalmaiban is imponál.“

— Árkolás. A vásárhelyi ut mentén az ártézi kuttól kezdve, nem tudni mi okból, mély árkolás történt. Ugy tudjuk, hogy a járási főszolgabírói hivatal ép ez uton történt árkolást már egyszer betiltotta. Ez uton is felhívjuk az előjáróság figyelmét az új árkolás betiltására.

— Uj járásbíró a szentesi bíróságnál. A Szeless György volt albirónak táblatanácsjegyzővé a szegedi kir. táblához történt behívása folytán Szentesen megüresedett állást a napokban töltötte be az igazságügyminister úgy, hogy Ujvidékről Csemegi Imre járásbíró helyezte át Szentesre. Így most már a szentesi bíróságnál két járásbíró, — egyik: Gaál Sándor kir. táblai bíró rangban — és két albiró lesz.

— A marhasó olcsóbb lesz. Az állattenyésztésnek és állattartásnak egyik lényeges kelléke a marhasó, vagyis az ugynevezett barnasó. Ez a só eddig drága volt és a gazdák sokat panaszkodtak emiatt. Most végre leszallítják az árát. Lukács László pénzügyminiszter már a legközelebbi napokban beterjeszti az erre vonatkozó törvényjavaslatot. E szerint egy métermázsza marhasó ára 6 korona lesz az eddigi 10 korona helyett.

— Gyermekgyilkosság egy szentesi tanyán. A „Szentes és Vidéke“ írja: Megdöbbentő bűneset történt a napokban a szentesi tanyák között. Egy tizenöt éves leány megölte a bűnbán fogant gyermekét, hogy elhárítsa magáról a szégyent, a mi a gyermek szülése által reá nehezült volna.

Közel egy év előtt a Kistőkén lakó Dömsödi Jánosnál szolgálataiba állott egy Bugyi Mária nevű 14 éves leány, akinek a

Kérdi a lánykát; „Hol van atyád?“
S a kis leány elsirja magát,
„Hát te is csufolsz, nagymama?
Papám nem volt nekem soha,
Csufoltak is érte a gyermekek,
De te ne csufolj engemet!“

Láttatok ledőlni a korhadt fenyőt?
Igy roskad a feszület előtt.
„Isten, ki eddig élni hagyta,
Ó mily szörnyen meglátogattál“ ...
A kis leány melléje térdel
És bár nem éri fel eszével,
De érzi, hogy a miért a nagymama sir,
Nincs arra a sebre, nincsen ír!

III.

És így sirnak, sirdogálnak
Mig a könyük elapad.
Nagymama szól: „Jer kislányom,
Megvetem az ágyadat.
A te mamád aludt benne,
Átudj benne édesem.
Ó te, árvák legárvábbja!
S mégis nekem mindenem!“

Nem fohászokdtam hiába,
Meghallgatott Istenem,
Vigasztalást küldött nékem
Szent karácsony estélen.
Tiszta, munkás életemnek
Te vagy a jutalma, te ...
Áldva legyen mindörökké
Uram Isten szent neve!

Erdösi Dezső.

szülei szintén a kistőkei tanyák között laktak. Pár hónap múlva Dömsödi észrevette, hogy a leányhoz eljárogat a szomszéd tanyás fia: Gergely Ferencz. Figyelmeztette is a leányt:

— Nem jóra vezet az, ha ilyen fiatal leányhoz legény jár.

A leány azonban mindig kitérő választ adott és tovább is megengedte, hogy a fiatal ember eljárógasson hozzá.

Ez év május havában a lány betegeskedni kezdett, mire a gazdája haza küldte.

A lány el is távozott a tanyából, azonban nem haza ment, hanem a közelben levő Kánvási Julianná nevű asszonyhoz, akinek panaszkodni kezdett.

— Egy idő óta borzasztóan szédülök és a fejem is nagyon fáj, — siránkozott Mari — nem tudna valami orvosságot Juli néni?

Az asszony fekete kávét ajánlott neki, a leány estefelé visszament a Dömsödi tanyájára. A gazda azt hitte, hogy mindent bevaltott otthon, éppen azért nem is lirtatta tovább a dolgot, — s többé arról nem is beszélt a leánynyal. E hó 3-án este azt mondta Dömsödi a szolgálójának:

— Készülj fel, mert átmegyünk Gergelyékhez, disznótorba.

A lány azonban vonakodott menni, s azt mondta a gazdájának, a ki különben nagybátyja is.

Dömsödi eltávozott s a magára maradt Bugyi Mária kevés idő múlva gyermeket szült, a kit favorba telet és a favorral együtt a forró kemenczébe dugta. Kiszáratva a lány kivette a gyermeket és a szemétdombon helyezte el, hamuval takarván be, aztán hajnal felé átment a disznótorba és hazahívta nagybátyját, a ki a konyhában vért látott a földön, s megkérdezte a rokonát:

— Micsoda vér ez itten Mari?

— Az orromat megütöttem oszt annak a vére, — felelte a lány és betuszkolta gazdáját a mellékszobába.

Pár nappal az eset után az a hír terjedt el a tanyák között, hogy Bugyi Mária a gyermekét eltette láb alól. Ez a híresztelés eljutott a lány anyjához is, aki határozottan visszautasította a pletykát:

— Az én lányom tisztességes, — mondta és annak bizonyosságául, hogy a lány állapota normalis: elvitte Cukermann Soma dr. orvoshoz megvizsgálás végett. Az orvos a megejtett vizsgálat alapján konstataálta, hogy a lány pár nap előtt gyermeket szült és erről jelentést tett a rendőrségnél, ahonnét B. Kis Pál h. rendőrhadnagy és Dékány János közrendőr szombaton kimentek a lányhoz, aki akkor már súlyos betegen feküdt. A leány elmondta a dolgot, úgy, amint történt, s a rendőrhadnagy ama kérdésére: vajjon élt-e a gyermek, mikor a kemenczébe dugta, azt felelte:

— Élni kellett neki, mert mozgott, meg sirt is.

— Hová tette a gyereket aztán, mikor meghalt? — tudakolta a hatóság embere.

— A szemétdombra, de a kutyák nem sokára felfalták, — adta meg a felvilágosítást a kegyetlen leány.

Bugyi Mari egyébként most súlyos betegen fekszik szülei tanyáján, s mihelyt kissé felgyógyul, azonnal letartóztatják.

— A Magyar Hirlap már teljes tizenkét esztendő óta szolgálja híven és osztatlanul a magyar közönség érdekeit. Szinte páratlanul áll a Magyar Hirlap abban, hogy mindenképen teljesen független. Sem politikai pártnak, sem osztályoknak, sem a hatalomnak alárendelve nincsen. A legnagyobb szabadsággal hirdeti meggyőződéseit úgy a politikában, mint bárminő társadalmi kérdésben is, A Magyar Hirlap irányadója, parancsolója egyes-egyedül a közérdek. Ehhez képest politikai programja az eszményi liberalizmus, társulva a legtisztább demokratizmussal. S mindebben is mindenképpől tetőtől-talpig magyar. A magyar érdeknek feltétlen, megalkuvást nem ismerő szószólója és védelmezője a Magyar Hirlap. Pártok keretéhez semmiképpen sem kötöttén hirdeti hazafias meggyőződését úgy a nagy, mint a kis dolgokban. A legéberebb figyelemmel kíséri mindazt, amivel a magyar nemzet sorsa bárminő czimen összefügg. A nemzeti kialakulás harcaiban és forrongásaiban a Magyar Hirlap a legélelnekben figyelő, felvilágosító és irányító részt vesz. A közigazgatás tökéletesítését s az igazi magyar szempontoknak megfelelővé tételét: kiküzdendő program-pontjai közt is első helyen sürgeti. A Magyar Hirlap állandó munkatársai közt az ország elsőrangú írói és hirlapírói vannak. Mig egyrészt szépirodalmi közleményei, regényei, tárczái, s egyéb enémű czikkei, — megannyi irodalmi csemege; másrészt hirszoigalata úgy megbízhatóság, mint gyorsaság és bőség szempontjából felülmúlhatatlan. A rovatok változatossága kimeríthetetlen a Magyar Hirlap hasábjain. A rendes hir-rovatokon kívül „A társaság“ című külön rovata van, mulattató közlemények számára. A nők pedig az asszonyok rovatában találják meg minden vasárnap az őket leközelebből érdeklő cikkek és tudnivalók egész gyűjteményét. A Magyar Hirlap gyakran közöl érdekes magyarító képeket is, amikor szolgálatot tehet a közönségnek. Közleményei megválogatásában mindig a tisztult izlés, az irodalmi színvonal, s a jóerkölcs vezet a Magyar Hirlapot. Legközelebb teljesen magyar tárgyú és izü érdekes regényt kezd a Magyar Hirlap Bársony István tollából. Különös kedvezménytel is bőségesen szolgál a Magyar Hirlap azoknak, akik előfizetői. Január elsejével belépő negyedéves előfizetőink külön kedvezményeként, ez idei karácsonyi könyvajándékunkból három kötetet, félévet előfizetők hat kötetet kapnak teljesen ingyen. A könyveket az előfizetés beérkezése után azonnal megküldjük. Emellett természetesen az 1903. évi karácsonyi könyvajándékból is annyi kötetet kapnak, ahány hónapig 1903. karácsonyáig egyfolytában a Magyar Hirlap előfizetői voltak. A január elsejével belépő negyedéves új előfizetők tehát 1903. karácsonyáig tizenöt kötet regényt, a féléves új előfizetők tizenhatsz kötet regényt kapnak teljesen ingyen. A Magyar Hirlap előfizetési ára: negyedévre hét korona, félévre tizennégy korona, egy hónapra 2 korona 40 fillér. A Magyar Hirlap kiadóhivatala Budapest, V., Honvéd-utca 10.

— A magyar közönséghez. Minden magyar ember tegye a szívére a kezét és vallja meg őszintén önmagának: szabad-e tétlenül nézni tovább, hogy ebben az ezeréves magyar hazában hogyan hanyatlak a magyar faj uralma? Pusztulunk anyagilag, és súlyedünk erkölcsileg és lépésről-lépésre veszítjük a talajt lábaink alól. Visszavonásba és viszálykodásba merülünk; holott minden erőnket egyesítve kellene megfeszíteni arra, hogy a miénk, a magyar fajé legyen az uralom földben, iparban, kereskedelemben, pénzügyben, politikában, egyszerűval a nemzeti élet minden megnyilatkozásában. De ha ezt akarjuk, akkor a léha közömbösségnek, az unott nembánomságnak egyszer már véget kell szakítanunk.

A magyar társadalmat, a művelt magyar középosztályt e tekintetben súlyos mulasztás terheli. Évtizedeken át türte azt, hogy agyába,

szívébe, családi szentélyébe a nemzetietlen és erkölcstelen szellem behatoljon és ott gyökeret verjen, hogy azután kiforgassa tisztá, nemes, nemzeti, ősmagyar gondolkozásából és ezáltal könnyű szerrel, idegen szellem, idegen érdekek vontató kötelére fűzze. A saját pénzén, a saját erejével növelte nagyra a magyar közönség azt a sajtót, amely a komoly, higgadt, hazafias gondolkodást kiölte közéletünkéből és helyette belevitte a léhaságot, a könnyelműséget, a nagy nemzeti érdekek semmibevevését, a nemes hazafias törekvések kigunyolását. Csakis a magyar nemzeti gondolkodás eme szomorú átalakulása magyarázza meg mai közállapotainkat; csakis nemzeti gondolkodásunk eme megromlása tette lehetővé, hogy a magyar kézből kisiklik a magyar pénz, a magyar föld, az ország szellemi és anyagi fejlődése.

Bartha Miklós és Holló Lajos országgy. képviselők egy évtizednek nehéz munkáját szentelték arra, a sajtóban megteremtsek egy olyan organumot, a mely a magyar faj ezen önvédelmi harcának legyen zászlóvivője. Az általuk teremtett „Magyarország” nem egy szükkörű politika hirdetője, hanem az egész magyar társadalom lelkiismeretének és közfelfogásának őszinte megnyilatkozása. Mérsékelt a formákban, de bátor az igazság hirdetésében. Következetes a nagy czélok szolgálatában. — A „Magyarország” nem csalja a közönséget vásári ígéretekkel a maga körébe; szomorú is volna, ha a művelt közönség czifra értéktelen ajándékokkal engedné magát és magyar lelkületét félrevezetni. A „Magyarország” szerkesztősége kiváló ujságot akar nyújtani a magyar közönségnek. Hiszen ma már általános elismert dolog, hogy zurnalisztikailag a legjobb lap a „Magyarország”, amely a család minden tagjának kiváló szellemi élvezetet nyújt. Ez a lap szándékosan kerül a léha, erkölcstelen és türes élczelődéseket, mi a magyar ember lelkéhez sohasem illtek. E helyett válogatott, bő olvasmányokat, kitünő regényeket, tárczákat, szellemes apróságokat és elsőrangú megbízható értesüléseket közöl hasábjain. A „Magyarország” szerkesztőségének élén Lovászy Márton dr. orsz. képviselő felelős szerkesztő áll, kit a legelső magyar írói gárda vesz körül és támogat a munkában. Minden értesítés a lap részére, előfizetés és más küldemények csak ezen czimre küldendők: „Magyarország, napilap, Budapest.” Minden további czimzés fölösleges. Előfizetési árak a rendesek. Egy óra 2 kor 40 fill., negyedévre 7 kor., félévre 14 kor., egész évre 28 kor. — A magyar társadalom bizonyára sorakozni fog a „Magyarország” nagy czéljai köré és támogatásával lehetővé teszi azok megvalósítását.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos:
Weisz Ignác.

Csongrádvármegye tiszántuli járás
főszolgabirájától.

8241. szám.
1902.

Pályázati hirdetmény.

Csongrádvármegye tiszántuli járásába kebeleztet Mindszenti nagyközségben nyugdíjazás folytán megüresedett közigazgatási, illetve az esetleg üresedésbe jövő adóügyi jegyzői állásra pályázatot hirdetek, s felhívom mindazokat, kik a szóban forgó jegyzői állások bármelyikét elnyerni óhajtják, hogy szabályszerű módon

fölszerelt pályázati kérvényüket hozzám folyó évi december hó 26-án d. u. 5 óráig bezárólag annál is inkább benyujtsák, mert a később érkező kérvényeket figyelembe venni nem fogom.

A kérdéses jegyzői állások javadalma 900 korona törzsfizetés; a jegyzői földek haszonbér-jövedelmének megváltása czimén évi 700 korona, s természetbeni lakás, illetve 300 korona lakbér, valamint a magán munkálatok végzéseért szabályrendeletileg megállapított díjak szedhetésének joga.

A természetben való lakás egyelőre a helyben működő adóügyi jegyzőt illeti meg.

A jegyzőválasztás Mindszenti község képviselőtestületének folyó évi december hó 27-én d. e. 10 órakor kezdődő közgyűlésén fog megejtetni.

Mindszenten, 1902. decz. 1-én.

TARY ISTVÁN,
főszolgabiró.

3-3

Hirdetmény.

A n. é. közönségnek azon alkalmából, hogy a szappanfőzés idénye bekövetkezett, ajánlom a legjobb minőségű

szódát és kuksót,

a melyre a legnagyobb sulyt fektetem, a mennyiben bizalommal hozzám fordulnak. Főczélom az, hogy a vevő közönséget a legjobb lelkiismerettel szolgáljam ki, mi által további pártfogásukat óhajtom megnyerni.

Teljes tisztelettel

SCHWARCZ
mészkereskedő.

3-3

Vendéglősök figyelmébe.

Törkölypálinka eladás!

Mintegy tíz hektó idei főzetésű törkölypálinkám, erős és tiszta, eladó. Hektója 140 korona. Megrendelhető Kisteleken

VÁROSSY GYULA
plébánosnál.

4-4

HIRDETÉSEK

jutányosan vétetnek fel.

Nyomatott Weisz Ignác könyvnyomdájában Mindszenten.

Lucza József első szegedi vegyi ruhatisztító és plüssirozó intézete
Szegeden, Kossuth-Lajos sugárút 23. sz.

Felelőség és a legjutányosabb árak mellett tisztítok bármely kényes szinű és gazdag díszítésű ur, női és gyermekruhákat, színes hímzéseket, butor szöveteket, napernyőket, szövet- és csipkefüggönyöket, szóval minden e szakmába vágó munkákat.

Plüss és bársonyt gőzölésre elfogadok. Plüssszírozást a legjutányosabb árak mellett készítek.

Postai megbízások gyorsan és pontosan eszközöltetnek. Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve

Egy doboz igen finom szivarkahüvely Weisz I. nyomdájában 14 krért kapható.

SZŐLŐOLTVÁNYOK

szokvány minőségben és európai nemes gyökeres és sima vesszők mélyen leszállított áron. Oltványok ezre 90 — 100 frt.

Mindenik a legkiválóbb bor- és csemegefajokból, fajtisztán, teljes jótállással. Ha a szállítvány a megrendelésnek meg nem felelne, úgy az oda- és visszazállítási költségét, valamint a megrendelő által kifizetett összeget hiány nélkül azonnal visszafizetem. Így mindenki ebbeli szükségletét az én költségemen házához szállítva tekintheti meg.

Élőkerítés.

Gleditschia csemeték és magvak. Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nem hogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át, úgy, hogy a bekerített részek teljesen kulcsal zárhatók. — Minden rendeléshez rajzokkal ellátott fizetési és kezelési utasítás mellékeltek. Bővebb tájékozás végett színes fénynyomatu díszes árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek, rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzésen kívül egy oly könyvet kap ezzel, ki czimét egy levelezőlapon tudatja, mely nincsen az a ház vagy család, a hol annak tartalmát haszonra ne fordítanák, városon, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál. Így még azoknak is érdekében áll, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek.

DIÓCSEMETÉK. Kétéves, óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése majd minden gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Czim: „Ermelléki Első Szőlőoltvány-Telep” Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid. 8-20.

Vida János férfi szabó

Mindszenten, Ujsor-utca 795-ik szám.

A t. közönség szives tudomására hozom, hogy több éven át nagyobb városokban szakmámban szerzett tapasztalataim után Mindszenten megtelepedtem és a legkényesebb igényeknek is megfelelő férfi szabói munkákat gyorsan és jutányos áron készítek. Ruhák tisztítását, igazítását, avagy átvásalását gyorsan eszközölöm.

16-26